LEI 5.—

HOTĂRÂRILE

ŞEDINŢEI PLENARE a C.C. al C.G.M.

DIN 18—19 MARTIE 1949

EDITURA CONFEDERAŢIEI GENERALE A MUNCII

Proletari din toate țările, uniți-vă!

21.4.49

HOTĂRÂRILE

ȘEDINȚEI PLENARE a C.C. al C.G.M.

DIN 18—19 MARTIE 1949

EDITURA CONFEDERAȚIEI GENERALE A MUNCII

Şedinţa plenară a Comitetului Central al Confederaţiei Generale a Muncii, care a avut loc în zilele de 18-19 Martie, a luat în desbatere următoarele probleme:

1. Aplicarea noului sistem de salarizare.

2. Elaborarea şi încheierea contractelor colective.

3. Desfăşurarea alegerilor sindicale şi întărirea organizatorică a sindicatelor.

4. Munca financiară şi administrativă a sindicatelor.

5. Organizarea odihnei salariaţilor în anul 1949.

6. Folosirea fondului cultural-sportiv.

APLICAREA NOULUI SISTEM DE SALARIZARE

Comitetul Central al Confederației Generale a Muncii constată că organizațiile sindicale au desfășurat o largă activitate de lămurire a principiilor noului sistem de salarizare.

Pretutindeni, în marea lor majoritate, salariații au salutat și au primit cu entuziasm noul sistem de salarizare.

Principiile de bază ale sistemului de salarizare au fost însușite și aprobate de salariați. Dar aplicarea lui în practică în unele părți, a fost defectuoasă.

Noul sistem de salarizare, cu împărțirea industriilor în patru grupe, după importanța lor în economia națională și încadrarea muncitorilor, a șefilor de echipă și a mai-

ştrilor în cele 8 categorii de salarizare, trebue să ducă după aplicarea lui în practică, la mărirea câştigurilor muncitorilor, în raport cu eforturile şi răspunderea lor în procesul muncii. Datorită însă neaplicării juste a acestui sistem de salarizare şi datorită unor dispoziţiuni incomplecte, date de organele ministerelor de resort, s'a ajuns în unele locuri nu la o mărire a câştigurilor, ci la scăderea lor.

Comitetul Central însărcinează Comitetul Executiv ca, împreună cu ministerele de resort, să analizeze deficienţele şi greşelile comise în aplicarea noului sistem de salarizare şi să ia măsuri urgente de îndreptare.

Pentru aceasta, Comitetul Executiv accentuiază că este necesară stabilirea unei colaborări strânse între ministere, Confederaţia Generală a Muncii şi Uniuni, între Centralele Industriale şi Uniunile Sindicale, precum şi între administraţiile întreprinderilor şi organele sindicale locale, în toate chestiunile de muncă şi salarizare.

Sindicatele trebue să colaboreze cu administraţia întreprinderilor de Stat, pentru activizarea birourilor de calculaţie şi de normare, ducând o muncă intensă de lămurire asupra necesităţii introducerii şi extinderii

muncii în acord, în special a acordului individual, care corespunde în totul principiului de retribuire a salariaţilor, după cantitatea şi calitatea muncii efectuate.

Organele sindicale trebue să ducă o susţinută muncă de lămurire, privind avantajele noului sistem de salarizare. Ele trebue să insiste asupra faptului că sumele prevăzute în tabelele de salarizare, nu reprezintă decât un punct de plecare pentru calcularea salariului, care este în raport direct cu cantitatea şi calitatea muncii depuse.

ELABORAREA ŞI INCHEIEREA CONTRACTELOR COLECTIVE

Plenara Comitetului Central al Confederaţiei Generale a Muncii constată că munca de lămurire a principiilor care stau la baza noului contract colectiv au dat rezultate pozitive. Conţinutul acestor contracte colective a stârnit interesul maselor de salariaţi, care au participat masiv la discutarea şi încheierea lor.

Contractele colective încheiate au fost în mare parte legate de problemele producţiei, prevăzându-se angajamente concrete de îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie al întreprinderilor.

Plenara constată însă că în unele locuri contractul colectiv nu a fost adaptat la situaţia întreprinderii respective. Nu peste

tot organele sindicale au acordat importanţa cuvenită încheierii contractelor colective, ceeace a avut ca urmare redactarea lor în mod superficial, introducerea de prevederi fără conţinut şi uneori chiar necunoaşterea clauzelor prevăzute în contract. Unele organe sindicale nu au folosit suficient campania de încheiere a contractelor colective pentru a mobiliza masele în vederea antrenării lor, cu angajamente concrete, la îndeplinirea planului de producţie al întreprinderii respective.

Contractele colective trebue să cuprindă în termeni precişi, angajamentele luate pentru îndeplinirea sau depăşirea, în procente, a planului de producţie a economiilor ce se vor realiza prin reducerea cheltuelilor de regie, a rebuturilor, a deşeurilor, lichidarea absenţelor etc.

Contractul colectiv trebue să cuprindă angajamente concrete din partea Direcţiunii, pentru asigurarea producţiei, un plan amănunţit de măsuri tehnice şi organizatorice, care să ducă la îmbunătăţirea procesului de producţie din întreprindere ca de exemplu: repararea unei maşini, asigurarea transporturilor între secţii, ascensoare etc. Trebuesc prevăzute măsuri concrete pentru evitarea accidentelor în muncă, menţionân-

du-se la ce mașini sau în ce locuri se vor instala apărătoare speciale. Deasemenea îmbunătățirea condițiilor de muncă trebue concretizată în contractul colectiv, prin specificarea instalațiilor, care se vor face pentru aerisirea atelierelor (câte ventilatoare se vor instala și în ce locuri anume), pentru buna luminare a locului de muncă, pentru instalarea de dușuri, pentru introducerea apei de băut, acolo unde este nevoie etc.

Necesitatea ridicării calificării profesionale a salariaților, trebue să se oglindească în contractul colectiv, prin inserarea unor prevederi speciale în această direcție. Se va preciza obligația sindicatelor, de a organiza în mod regulat ședințe cu muncitorii, în care fruntașii în producție să predea experiența lor în muncă, iar tehnicienii să dea explicații tehnico-științifice, transformând aceste ședințe în cursuri de ridicarea nivelului tehnic-profesional al muncitorilor.

Se va menționa obligația Direcțiunii întreprinderii de a organiza cursuri serale pentru specializare și cursuri profesionale, pentru ridicarea calificării profesionale, specificându-se câte școli se vor organiza, cu câți elevi și pentru ce anume meserii. Deasemenea se va prevedea angajamentul Direcțiunii, pentru crearea de condiții cât mai favorabile, pentru înlesnirea muncii inventatorilor și inovatorilor, ca de exemplu colțuri de experimentare, asigurarea concursului tehnic al specialiștilor, materialul și sculele necesare etc. Pentru stimularea inventatorilor, inovatorilor și raționalizatorilor, se va specifica obligația Direcțiunii de a-i recompensa în raport cu importanța contribuției lor.

Organele sindicale au datoria să facă o largă publicitate a realizărilor fruntașilor în producție și să vegheze ca aceștia să primească concursul necesar și recompensele ce li se cuvin.

In privința consfătuirilor de producție, în contractul colectiv trebue să se precizeze că ele vor fi organizate în mod regulat de sindicat, cu participarea administrației. In aceste consfătuiri se vor discuta toate problemele legate de îndeplinirea planului de producție al întreprinderii. Deasemena se va menționa și obligația Direcției de a face trimestrial o dare de seamă în fața adunării generale, asupra îndeplinirii planului și a executării contractului.

In vederea îmbunătățirii condițiilor de via-

ță a salariaților, în contract se vor introduce obligațiile asumate de administrația întreprinderii în legătură cu măsurile ce trebuesc luate pentru îmbunătățirea hranei la cantină, numărul copiilor care vor fi adăpostiți în creșe sau cămine de zi, numărul oamenilor ce vor fi trimiși la odihnă și în ce condițiuni.

Pentru a asigura aprovizionarea în cele mai bune condițiuni a cantinei, creșei, căminului de zi a întreprinderilor mari, contractul colectiv va cuprinde obligația administrației pentru crearea gospodăriilor auxiliare, specificându-se întinderea terenului ce se va cultiva, numărul de animale, etc.

In contractele colective se va arăta deasemenea suma ce-i revine organizației sindicale respective pentru activitatea culturală și sportivă, cum se va folosi acest fond, arătându-se concret ce sumă revine pentru cumpărarea de cărți, pentru munca artistică, câte colțuri roșii se vor organiza, ce investiții se vor face pentru cluburi, pentru activitatea sportivă etc.

Uniunile și Ministerele după primirea contractelor colective din partea unităților din ramura lor de producție, vor trebui să le revadă imediat, făcând observațiile necesare dacă este cazul, iar dacă nu, să le înregistreze, contractul colectiv primind astfel putere de lege.

Chezășia îndeplinirii prevederilor contractului colectiv, este astăzi colaborarea cea mai strânsă între organele sindicale și cele administrative. Așa cum ne arată Rezoluția Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din Decembrie 1948: „Raporturile între salariați și administrațiile întreprinderilor de Stat sunt raporturi de colaborare"

Comitetul Central al Confederației Generale a Muncii, constată că introducerea noului sistem de salarizare, desfășurarea alegerilor sindicale, încheierea contractelor colective, au contribuit la desvoltarea întrecerilor socialiste. Ele au început să devină o preocupare serioasă și permanentă a sindicatelor, întrecerile socialiste au început să aibă un caracter de masă, având la bază angajamente concrete individuale, pe grupe, secții, schimburi.

Astfel, de exemplu: La „Steagul Roșu"-Brașov, 16 din cele 22 secții ale întreprinderii au fost antrenate în întreceri socialiste; la fabrica „Ilsa"-Timișoara, dintr'un total de 2000 muncitori, 768 sunt în întreceri; la „Partizanul"-Timișoara din 1.200 salariați, 475 sunt în întreceri.

Un alt aspect al întrecerilor socialiste este lupta pentru economii care a devenit o condiție principală a lor și care a dat rezultate dintre cele mai frumoase. Mișcarea pentru economii pornită la C.F.R. a realizat de pildă la Depoul București-Triaj, o economie de 2.593.858 lei; la Depoul Brașov 4.266.311 lei în cursul lunei Ianuarie 1949.

In organizarea întrecerilor mai există încă serioase lipsuri. Ele nu sunt întotdeauna pornite în urma unei suficiente pregătiri a condițiilor tehnice, a unei prelucrări temeinice cu întreaga masă, uneori nu se ține seama de starea utilajului și de alte condiții locale. Astfel întrecerile sunt încă deseori formale, lipsite de angajamente concrete și nu pot da rezultate reale.

Organelor sindicale le revine sarcina de a crea condiții favorabile pentru desvoltarea mișcării de întreceri prin antrenarea unui număr tot mai mare de muncitori și tehnicieni, de a cuprinde toate secțiile și grupele sindicale din aceeași întreprindere și de a pregăti condițiile pentru organizarea întrecerilor socialiste între întreprinderi din aceeași ramură de producție.

O atenție deosebită trebue să se dea organizării întrecerilor socialiste în Gospodăriile Agricole de Stat și în Stațiunile de Mașini și Tractoare.

Rolul deosebit pe care-l au întrecerile în îndeplinirea Planului de Stat cere ca sindicatele să urmărească îmbunătățirea continuă a formelor de organizare a întrecerilor.

DESFAŞURAREA ALEGERILOR SINDICALE ŞI INTĂRIREA ORGANIZATORICĂ A SINDICATELOR

Prima etapă a alegerilor sindicale desfăşurată în cele cinci ramuri principale de producţie, a fost un examen serios pentru sindicatele noastre în aplicarea hotăririlor Plenarei Comitetului Central al Confederaţiei Generale a Muncii din Ianuarie 1949.

Alegerile sindicale au dovedit nivelul crescut al conştiinţei de clasă a salariaţilor, prin participarea lor activă la alegeri, la discutarea tuturor problemelor care stau în faţa sindicatelor.

Alegerile sindicale au constituit o manifestare de încredere a maselor de salariaţi în Partidul Muncitoresc Român. Alegerea celor mai buni fii ai clasei muncitoare, membri de partid şi cei fără de partid în

fruntea organizaţiilor sindicale, constitue o întărire a sindicatelor ca principală curea de transmisie între partid şi masele de salariaţi.

Comitetul Central al Confederaţiei Generale a Muncii constată că pe lângă părţile pozitive, alegerile au scos la iveală o serie întreagă de slăbiciuni.

In unele locuri alegerile sindicale au fost organizate în mod superficial, adunările n'au fost pregătite temeinic, s'au ţinut discursuri lungi şi străine de problemele din întreprinderea respectivă.

Grupele sindicale şi comitetele de secţii au fost constituite uneori în mod formal, fără a atrage muncitorii din grupa sau secţia respectivă la discutarea sarcinilor ce le revin. In unele întreprinderi propunerile şi alegerile candidaţilor nu au fost făcute cu seriozitatea necesară.

O altă lipsă este neatragerea într'o măsură suficientă a tehnicienilor în noile organe sindicale alese. Comitetul Central al C.G.M. constată că în unele întreprinderi organele sindicale au dat dovadă de lipsă de combativitate şi de vigilenţă împotriva duşmanului de clasă şi astfel i-a uşurat posibilitatea să se manifeste cu ocazia alegerilor sindicale

Comitetul Central al C.G.M. consideră că o lipsă serioasă faptul că atât Uniunile cât şi sindicatele n'au înţeles că Comisiile de Asigurări Sociale nu sunt organe de sine stătătoare, ele fiind secţiuni sau resoarte ale organelor de conducere ale sindicatelor.

Plenara pune în faţa Uniunilor, a comitetelor de sindicate şi de întreprindere, sarcina de a desfăşura o activitate sistematică pentru consolidarea grupelor sindicale care sunt inelul principal de mobilizare a salariaţilor pentru îndeplinirea Planului şi de educare a lor în spiritul construirii socialismului.

Comitetul Central al C.G.M. ţinând seama de sarcinile mari ce stau în faţa mişcării sindicale şi de necesitatea de a îndruma în mod permanent munca Uniunilor şi a Consiliilor Sindicale Judeţene, consideră că este necesară îmbunătăţirea muncii secţiilor Confederaţiei Generale a Muncii

Comitetul Central dă mandat Comitetului Executiv să reorganizeze Consiliile Sindicale Judeţene. Ele vor avea un număr restrâns de salariaţi, cuprins între 1-3, exceptând Consiliul Sindical Judeţean Ilfov, care va avea 5 salariaţi.

Consiliile Sindicale Judeţene se vor

compune ca şi în trecut, din preşedinţii şi secretarii sindicatelor şi vor avea sarcina să coordoneze activitatea sindicală pe judeţ şi în special cea culturală şi sportivă!

★

Comitetul Central al Confederaţiei Generale a Muncii, consideră că întărirea solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc trebue să constitue o preocupare de bază a mişcării sindicale. In acest scop, Plenara hotărăşte înfiinţarea „Fondului Solidarităţii Internaţionale" pentru a veni în ajutorul mişcărilor sindicale din colonii şi din ţările capitaliste, unde sindicatele duc lupta în condiţii din cele mai grele împotriva exploatării şi teroarei exercitate de imperialişti şi agenţii lor.

Plenara hotărăşte difuzarea la 1 Mai 1949 a unei insigne pentru „Fondul Solidarităţii Internaţionale".

MUNCA FINANCIARĂ ŞI ADMINISTRATIVĂ A SINDICATELOR

Plenara Comitetului Central al Confederaţiei Generale a Muncii, luând in discuţie raportul material al Comitetului Executiv şi raportul comisiei de cenzori, le aprobă în unanimitate, dând descărcare gestiunii pe anul 1948. Deasemeni se aprobă in unanimitate bugetele C. G. M. şi al Asigurărilor Sociale de Stat pe anul 1949.

Munca financiară şi administrativă a dat un ajutor preţios pentru buna desfăşurare a activităţii întregei mişcări sindicale.

Dar în această muncă au fost o serie de lipsuri care îşi au izvorul în faptul că s'a desconsiderat activitatea financiară şi administrativă. Datorită acestei greşite aprecieri, s'au trimis in dese cazuri in muncă financiară şi administrativă elemente necorespunzătoare şi insuficient verificate. Astfel se explică deturnările de fonduri şi cele câteva cazuri de delapidare descoperite şi sancţionate.

Plenara Comitetului Central al C.G.M. apreciază activitatea financiară şi administrativă ca o muncă de mare răspundere. De felul cum se organizează şi se planifică acţiunea de încasare a cotizaţiilor, de justa repartizare şi întrebuinţare a fondurilor, de buna gospodărire a averii sindicatelor, de economiile realizate în ce priveşte cheltuelile administrative, depinde asigurarea posibilităţilor de funcţionare şi desvoltare a întregii activităţi sindicale.

Pornind dela principiul că izvorul resurselor materiale pentru desfăşurarea activităţii sindicale este cotizaţia, C. C. al C.G.M. accentuiază necesitatea de a se desvolta o intensă muncă de lămurire a membrilor sindicatelor asupra rostului şi importanţei cotizaţiei. Cotizaţia este un mijloc important prin care masa salariaţilor se leagă de sindicate.

Pentru a evita birocratismul şi pentru introducerea unui control mai serios al sumelor provenite din cotizaţii, Plenara hotărăşte introducerea timbrelor de cotizare cu începere dela 1 Aprilie 1949. Timbrele, con-

fecționate în diferite valori, vor fi depuse la Banca de Stat, la dispoziția Uniunilor.

Pentru a se da posibilitate Comitetelor de întreprindere și sindicatelor să-și poată desfășura munca în condițiuni cât mai bune, C. C. al C.G.M. hotărăște următoarea repartizare a cotelor din fondul provenit din cotizații:

pentru Sindicate 55 la sută
pentru Uniuni 25 la sută.
pentru C. G. M. 20 la sută

Astfel cea mai mare parte din sumele provenite din cotizații rămâne la sindicate, ele primind cu 25 la sută mai mult ca în trecut.

Pentru justa întrebuințare a fondurilor este necesar ca Uniunile și toate sindicatele să întocmească imediat bugete pe baze reale. Bugetele trebue întocmite prevăzându-se cât mai exact, pe articole, toate veniturile și cheltuelile organizațiilor sindicale respective pentru anul în curs. Bugetele sindicatelor vor fi aprobate și verificate de Uniuni, iar cele ale Uniunilor de către Comitetul Executiv al C.G.M. Comitetul Central însărcinează Comitetul Executiv C.G.M. să elaboreze un buget tip și instrucțiuni speciale pentru întocmirea lui.

Intocmirea și urmărirea executării bugetelor întregii mișcări sindicale cer cadre calificate. In vederea pregătirii elementelor muncitorești pentru îndeplinirea acestei munci, Plenara hotărăște organizarea atât la C.G.M. cât și la Uniuni a unor școli și cursuri pentru cadrele financiare și administrative.

Buna desfășurare a activității financiare și administrative necesită grija permanentă a comisiilor de cenzori, care au sarcina de a controla felul cum se duce această muncă. Munca cenzorilor trebue să se desfășoare în mod permanent și să cuprindă întreaga activitate financiară și administrativă.

O sarcină importantă a muncii administrative este buna păstrare și gospodărire a întregului patrimoniu al mișcării sindicale. Trebue să se ia urgente măsuri pentru terminarea inventarierii, evaluării și verificării bunurilor sindicale. Deasemeni secțiile administrative dela Uniuni și resoartele dela sindicate, trebue să aibă grijă de buna întreținere a inventarului. Trebue să se introducă o evidență clară și la zi a mișcării bunurilor sindicale.

ORGANIZAREA ODIHNEI SALARIAȚILOR ÎN ANUL 1949

Datorită grijii Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului, numărul celor ce urmează să beneficieze de dreptul la odihnă în stațiunile balneare și climatice, se va ridica în anul 1949 la 172.500, ceeace reprezintă cu 83 la sută mai mult decât în anul 1948.

85.000 salariați de toate categoriile vor merge în casele de odihnă ale C. G. M. (10.000 vor beneficia de gratuitate totală; 10.000 vor suporta 20 la sută din cheltueli; iar 65.000 vor suporta 30 la sută din totalul cheltuelilor de transport și întreținere).

32.500 de copii ai salariaților vor fi trimiși gratuit în coloniile de vară și în locuri special amenajate în acest scop. (12.500

prin Asigurările Sociale și 20.000 prin Ministerul Sănătății.

5.000 de ucenici vor fi întreținuți de C. G. M., iar 10.000 de ucenici vor pleca la odihnă trimiși de Ministerul Muncii și Prevederilor Sociale.

40.000 de salariați vor primi îngrijire medicală în sanatoriile și stațiunile balneare și climatice pe seama Ministerului Sănătății.

Comitetul Central al C.G.M., cere Uniunilor comitetelor de sindicate și de întreprindere să aibă grijă de a trimite la odihnă în primul rând pe cei decorați cu „Ordinul Muncii", fruntașii în producție, inventatorii și inovatorii, cei evidențiați în munca sindicală, cei ce prestează munci în condițiuni grele, precum și cei care sunt predispuși la îmbolnăvire.

Selecționarea oamenilor va trebui făcută cu consultarea medicilor din întreprinderi.

Dat fiind numărul mare de salariați care urmează să plece în cursul anului 1949 la odihnă în stațiuni balneare și climaterice, o sarcină a Uniunilor și sindicatelor este organizarea din timp a seriilor, pentruca astfel să se asigure continuitatea în muncă pentru realizarea planului de producție a fiecărei întreprinderi în parte.

Comitetul Central al C.G.M. însărcinează Comitetul Executiv de a lua măsuri ca toate casele de odihnă pentru salariaţi şi coloniile de vară pentru ucenici şi copii să fie înzestrate cu tot inventarul necesar pentru găzduirea în bune condiţiuni a celor trimişi la odihnă.

FOLOSIREA „FONDULUI CULTURAL-SPORTIV"

Comitetul Central al Confederaţiei Generale a Muncii, luând în discuţie problema folosirii „Fondului cultural-sportiv" pe anul 1948 constată:

Cu ajutorul „Fondului cultural-sportiv" care în anul 1948 s'a ridicat la cca 680.000.000 lei, sindicatele au putut să-şi intensifice munca de educare şi de lămurire a maselor prin folosirea celor mai variate mijloace ale propagandei şi agitaţiei scrise, verbale şi vizuale, să organizeze şcoli de cadre sindicale, să amenajeze cluburi muncitoreşti, să desfăşoare o largă activitate artistică amatoare, să extindă sportul în rândul maselor de salariaţi etc.

Comitetul Central al Confederaţiei Gene-

rale a Muncii consideră că unele organe sindicale n'au înțeles importanța și sprijinul deosebit pe care îl constitue „Fondul cultural-sportiv" în activitatea de lămurire și de mobilizare a maselor și n'au folosit acest fond conform scopului pentru care a fost creat, ceeace a făcut ca munca de educație, de lămurire și de mobilizare a salariaților din organizațiile sindicale respective să fie slabă

Plenara stabilește totodată că Secția de Educație și Cultură și în special Secția Financiară și Administrativă a C.G.M. nu au controlat la timp dacă organele sindicale, și în primul rând consiliile sindicale județene folosesc în mod just „Fondul cultural-sportiv", ceeace a contribuit la ivirea lipsurilor arătate.

După calculele aproximative și privind numai sectorul socialist din industrie „Fondul cultural-sportiv" se va ridica în anul 1949 la suma de 750.000.000 lei.

Aceasta înseamnă că sindicatele vor avea la dispoziție 120.000.000 lei pentru cumpărarea de noi cărți, 105.000.000 lei pentru munca artistică, 75.000.000 lei pentru amenajarea și înfrumusețarea cluburilor, pentru gazete de perete, material decorativ (drapele, tablouri etc.); 300.000.000 lei pentru desvoltarea activității sportive a sindicatelor ș.a.m.d.

Comitetelor Centrale ale Uniunilor, ca organe de conducere a muncii sindicatelor din ramura lor de producție, le revin sarcina și răspunderea de a veghea permanent ca acest fond să fie folosit în mod just.

In privința sumelor din „Fondul cultural-sportiv" pe 1948 care au fost blocate, Comitetul Central hotărăște ca organele sindicale respective să întocmească în colaborare cu Secția de Educație și Cultură, Secția Sportivă și Secția Financiară-Administrativă C.G.M., un plan de înzestrare a organizațiilor sindicale dela care provin banii, cu biblioteci, aparate de radio, echipament artistic și sportiv etc.

Folosirea în mod just a „Fondului cultural-sportiv" pe 1949 crează posibilități noi pentru ca sindicatele să poată intensifica și îmbunătăți munca educativă și sportivă în rândurile salariaților.

★

Plenara Comitetului Central al Confederației Generale a Muncii, cere tuturor organelor sindicale să prelucreze aceste hotărîri și să urmărească punerea lor în practică.

Prezenta lucrare a fost tipărită de Intreprinderea de Editură și Arte Grafice ROMANIA LIBERA—„N. MOHANESCU" București str. Const. Mille Nr. 5—7—9 în luna Aprilie 1949.

Tiraj 100.000